

סיפורי

מעשיות גליון

פאר'ן שבת טיש

פרשת בחוקתי
(בא"י במדבר)

כ"ז אייר

שנת תשפ"ב לפ"ק

שנה 3, גליון 29
(81)

ארויסגעזעטן דורך אונזרות היכל הקודש הרסלב

שבת קודש פרשת אמור, שנת תשפ"ב לפ"ק קטן, איז דער ראש ישיבה שליט"א געווען אין וויליאמסבורג יע"א. אינדערפרי נאכ'ן דאווענען ביים 'קידושא רבא' האט דער ראש ישיבה שליט"א ממשיך געווען דעם שיעור אין ספר הקדוש 'ספורי מעשיות', מעשה יב, מבצל תפלה.

אין קורצן פון פריער

דער רבי דערצייילט, עס איז געווען א בעל תפלה וואס פלעגט ארומגיין רעדן צו מענטשן אז עס איז נישט דא קיין אנדערער תכלית אויף דער וועלט, נאר צו דינען דעם אייבערשטן און דאנקען דעם אייבערשטן, אלעס אנדערש זענען נארישקייטן. ער האט געהאט א פלאץ חוץ ישוב וואו ער האט געוואוינט, און ווער עס האט צוגעהערט צו אים, האט ער אויף געשיקט וואוינען חוץ לשוב. און דער בעל תפלה האט גערעדט מיט א מורא'דיגע חכמה, אויב האט ער פארשטאנען אז יענער איז דערבײ, האט ער ווייטער גערעדט צו אים, און אויב האט ער פארשטאנען אז יענער וויל אים נישט אויסהערן, איז ער געווארן צו יענעם ווי א חבד, און אזוי פארדרייט אז יענער זאל אפילו נישט חלומ'ען אז ער וויל דא עפעס.

רעדן אויף די ריכטיגע וועג

האבן מיר שוין געשמעקט פאריגע וואך, אז ווען מען רעדט צו א מענטש, אויב גייט מען מיט'ן אייגענעם שכל, מען רעדט נישט אויף די ריכטיגע וועג, קען זיין אז מען מאכט חרוב, אנשטאט אים מקרב זיין טוט מען אים מרחק זיין; ווייל אז מען רעדט פון זאכן וואס יענער האלט נאכנישט דערבײ, וואס יענער איז נאכנישט אויף דעם דרגה, קומט אויס אז דאס רעדן מאכט בלויז חרוב, דו שטופסט אים נאר אוועק פונעם אייבערשטן. דערפאר דארפן די אלע וואס ווילן עוסק זיין אין צוריק ברענגען אידשע קינדער צום אייבערשטן וויסן, אז די בעסטע וועג איז דורך געבן עפעס מיט ליד, דאס הייסט, געבן א ספר, א קונטרס אדער א גליון, עס קען געלונגען יענעם צו מקרב זיין, און עס קען אויך אפטר נישט געלונגען, אבער דאס קען זיכער נישט מאכן ערגער.

דארט רעדט מען נאר פון געלט

און דער רבי דערצייילט ווייטער, אז אמאל האט דער בעל תפלה געהערט אז עס איז דא א מדינה וואס דארט רעדט מען נאר פון געלט, אז דו האסט געלט ביסטו חשוב, און אז נישט ביסטו נישט חשוב, האט דער בעל תפלה געגעבן א גרויסע קרעכץ, זאגענדיג: "ווער ווייסט וואו זיי וועלן נאך פארקריכן", זענען די מענטשן פונעם בעל תפלה געגאנגען צו יענע מדינה אן רשות פונעם בעל תפלה, און פרובירט צו פועל'ן ביי זיי אפצולאזן זייערע נארישקייטן, אבער זיי האבן נישט געוואלט אויסהערן.

דערצייילט דער הייליגער רבי ווייטער:

און די לייט פון דעם בעל תפלה (וואס זיי זענען פריד דארט גיווען ביי

דער מדינה כנ"ל) זיי האבן זיך אויפגעקערט צו זייער ארט. און זיי האבן דערצייילט דעם בעל תפלה פון די נארישקייט פון דער מדינה ווי זיי זענען אזוי פארנארישט גיווארן און פארפירט גיווארן אין דער תאוה פון געלט. און אז זיי ווילן שוין ארויס פון זייער מדינה אין אן אנדערע מדינה (וואס דארט מאכט מען געלט כנ"ל) און זיי ווילן זיך שוין מאכן שטערין און מזלות (כנ"ל) האט זיך דער בעל תפלה אנגערופן ער האט מורא אז זיי זאלן ניט נאך מער פאר פירט ווערן ווייטער. דער נאך האט מען דאס געהערט אז זיי האבן זיך שוין גימאכט גאט'ן (כנ"ל). האט זיך דער בעל תפלה אנגערופן. האט דאס האב איד גימיינט דערפאר האב איד מורא גיהאט (דהיינו דאס וואס ער פלעגט אלץ זאגן ער האט מורא זיי זאלן ניט נאך ארגער פארפירט ווערן האט ער דאס גימיינט).

האט דער בעל תפלה גרויס רחמנות אויף זיי גיהאט. האט ער זיך גישיב גיווען. ער וועט אליין אהין גיין. טאמער וועט ער זיי ארויס פירן פון זייערע נארישקייט.

דער בעל תפלה האט רחמנות

דאס איז מורא'דיגע התחזקות; ווייל מען זעט דא די גרויסע רחמנות וואס דער רבי האט, אז אפילו ער האט געזען ווי זיי זענען אריין געפאלן אין תאוות ממון, וואס איז די ערגסטע זאך, ווי דער רבי זאגט שפעטער אז דער גבור האט געזאגט פאר'ן בעל תפלה: "איך האב געהערט פונעם קעניג אז פון אלע תאוות קען מען ארויס נעמען דעם מענטש חוץ א מענטש וואס איז אריין געפאלן אין תאוות ממון", מיט דעם אלעם האט דער בעל תפלה רחמנות געהאט אויף זיי און מסכים געווען זיך אראפצולאזן, אלס ספק אפטר וועט ער זיי קענען ארויסנעמען פון זייערע תאוות און נארישקייטן.

איז דער בעל תפלה אהין גיגאנגען. און ער איז גיקומען צו די שומרים וואס זיי זענען גישטאנען ארום איטליכן בארג (כנ"ל) און די שומרים זענען מן הסתם גיווען קליינע לייט. וואס זיי האבן גימעגט שטיין אין דעם אויר פון דער וועלט. ווארין די מענטשן וואס זיי האבן גיהאט מעלות מחמת זייער געלט. זיי האבן נאר ניט גיקאנט זיין אין איינעם מיט דער וועלט. און האבן ניט גיקענט שטיין אין דעם אויר פון דער וועלט. סע זאל זיי ניט מטמא זיין (כנ"ל) און זיי האבן נאר ניט גיקענט שמוסין מיט דער וואלט. מען זאל זיי ניט מטמא זיין מיט דעם דוך פון דעם מויל (בלומר ביי דער נארישער מדינה איז די וועלט נאר מטמא גיווען אקעגן זיי כנ"ל) איבער דעם זענען בודאי די שומרים וואס זיי זענען גישטאנען אונטער דער שטאט. זענען זיי בודאי גיווען קליינע לייט נאר די שומרים האבן אויף גיהאט די פאטרעטין (פון די גאט'ן זייערע) און זיי פלעגן די פאטרעטין צו האלדן און צו קושין אלע מאל. ווארין ביי זיי איז אויך דער עיקר אמונה גיווען דאס געלט.

איז דער בעל תפלה גיקומען צו איין שומר. און האט אנגיהויבן מיט אים צו שמוסין פון דעם תכלית. באשר אז דער עיקר תכלית איז נאר גאטס דינסט. תורה און תפלה און מעשים טובים. און געלט איז נאר א

נארישקייט. און סע נאר קיין תכלית ניט וכו' און דער שומר האט אים אבער נאר ניט צו גהערט. ווארין סע איז שוין ביי זיי אזוי איינגעזעצט גווען פון א לאנגע צייט אז דער עיקר איז נאר דאס געלט. כנ"ל.

וואו קען מען מאכן אפאר דאלער

דער בעל תפלה האט פרובירט צו רעדן מיט'ן שומר, אבער ער האט געזען ווי זיין גאנצע קאפ ליגט אין געלט, ער האט שטענדיג גערעדט פון 'וואו קען מען באקומען נאך געלט', 'וואו קען מען מאכן אפאר דאלער', און 'וואו קען מען מאכן א גוטע אינוועסטמענט', האט דער בעל תפלה פארשטאנען אז ער האט נישט וואס צו רעדן מיט אים.

און אזוי איז דער בעל תפלה גינאנגען צו אלע שומרים. און האט מיט זיי אזוי אלץ גישמוסט. און זיי האבן אים נאר ניט צו גיהערט. האט זיך דער בעל תפלה מיישב גווען. און איז אריין גינאנגען אין שטאט אריין. וואס די שטאט איז גווען אויף דעם בארג (כנ"ל).

פועל'ן ביי די גרעסערע עשירים

דער רבי דערציילט דא, ווען דער בעל תפלה האט געזען ווי אלע שומרים הערן זיך נישט צו, האט ער זיך מיישב געווען אריין צו גיין אין שטאט פרובירן צו פועל'ן ביי די גרעסערע עשירים. לכאורה איז דאס זייער אומפארשטענדיק, ווייל זעענדיג אז ער קען נישט פועל'ן ביי די קליינע עשירים, איז דאך זיכער אז ביי די גרעסערע עשירים וועט ער נישט קענען פועל'ן; וואלט ער זיך געדארפט מייאש זיין פון פרובירן ביי זיי.

ביסט שוין פרייליך?!

נאר דער פשט איז זייער פשוט; עס איז גרינגער צו רעדן מיט א מענטש וואס האט געלט ווי מיט א מענטש וואס וויל האבן געלט; ווייל איינער וואס האט נישט קיין געלט, טראכט א גאנצען צייט פון תאוות מוון, 'הלואי זאל איך האבן געלט, אזוי וועל איך האבן א חיים טובים, איך וועל זיך קויפן א הויז און א שיף... ווי דער דער וואס האט שוין געלט, ווייסט דאך שוין אז געלט איז גארנישט ווערד, ווייל ער האט שוין אלעס און... ביסט שוין פרייליך?! האסט שוין געדולד צו דינע קינדער?! אדער דו און דיין ווייב ליגן אין געלט, און עסט דינגסט א גוי'אישע פרוי, א געהילפערקע וואס זאל וואוינען אין שטוב און זיך אפגעבן מיט די קינדער...

די חשוב'סטע זאך - פאר א גוי'אישע פרוי?!

איך פלעג דאס זען אלס קינד ביי נישט היימישע משפחות, אבער היינט זעט מען דאס שוין אפילו אין וויליאמסבורג ביי חסידישע משפחות, וואס זיי וואלטן געדארפט האבן אביסל מער שכל פון דעם. וואס איז דאס חשוב'סטע זאך ביי א מענטש? די קינדער! נעמט מען די חשוב'סטע זאך און מען געבט דאס איבער פאר א גוי'אישע פרוי זי זאל זיי אויפציען?! עלטערן זאלן זיין פארנומען נאר מיט געלט, געלט, געלט, און איבער לאזן די קינדער פאר'ן גוי'אישע פרוי זי זאל צערטלען און אויפהאדעווען די קינדער?!

מאכן בויה וויי פאר נאך איינעם

וואס האט דער עושר פון זיין געלט? ער האט נישט מיט זיין ווייב, ער האט נישט מיט זיינע קינדער, וואס האט ער? נאר חברים פאר וועם ער וועט ווייזן זיין גייע הויז, מיט דעם סוויטש מאכט מען אז די בעט זאל ווערן א בענקל, מיט דעם סוויטש מאכט מען אז די בענקל זאל ווערן א טיש, מיט דעם סוויטש צינדט זיך אן הייס וואסער, עס הייבט אן גיסן וואסער... און ווען די חברים גייען אהיים איז נישט דא וואס צוטון מיט'ן הויז; עס איז נאר געמאכט געווארן אז ווען די חברים קומען זאל איך קענען מאכן בויה וויי פאר נאך איינעם, אבער פאר מיר אליינס איז עס גארנישט ווערד; דערפאר האט דער בעל תפלה זיך מיישב געווען, די שומרים ווילן נאך אנהויפענען געלט ווילנדיג צוקומען צו ווערן א גאט, וועל איך גיין צו די גרויסע עשירים וואס האבן דאס שוין אויספרובירט, זיי ווייסן שוין אז געלט איז גארנישט ווערד, אפער וועל איך זיי קענען

צוריק ברענגען צום אייבערשטן.

דער צדיק האט נאך א נסיון

מיט דעם פשט פארשטייט מען אויך וואס די הייליגע חכמים זאגן (ברכות לד): "במקום שבעלי תשובה עומדים שם, אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד", א בעל תשובה איז מער חשוב ביים אייבערשטן ווי גרויסע צדיקים; פארוואס איז דער בעל תשובה גרעסער פון א צדיק? [איך געדענק נישט אין וועלכע ספר איך האב געזען דעם פשט, קען זיין איך האב עס געטראכט, אבער עס איז זיכער אמת], ווייל דער צדיק גמור האט נאך א נסיון, ער טראכט נאך זאל איך יא קוקן אדער נישט קוקן, און צום סוף איז ער זיך מתגבר און קוקט נישט.

ביי אים איז עס קלאר און דייליך

אבער דער בעל תשובה וואס האט שוין אלעס געטון, ער איז שוין געווען ביי אלע תאוות, האט שוין געזען אז עס איז גארנישט דא, עס איז נאר דא טונקלקייט, עס איז דא גיהנום, אזא סארט גיהנום און אזא סארט גיהנום, גארנישט מאכט נישט פרייליך דעם מענטש נאר אז מען איז ביים אייבערשטן, דערפאר שטייט ער העכער פונעם צדיק ווייל ביי אים איז אלעס קלאר און דייליך, ער האט שוין נישט די ספיקות וואס דער צדיק האט. אזוי ווי עס איז געווען ווען יתרו האט געזאגט (שמות יח, א): "עתה ידעתי כי גדול ה' מכל האלקים", שטייט אין זוהר הקדוש (יתרו סח.) אז דעמאלט איז געווארן דעם אייבערשטנס כבוד זייער גרויס און חשוב, ווייל יתרו איז פארדעם געווען א גלח, ער האט געדינט אלע עבודה זרה'ס, און ווען ער האט איינגעזען אז אלעס איז נארישקייטן, איז עס געווען ביי אים קלאר אן קיין שום ספיקות.

ווי ער איז אריין גיקומען אין שטאט אריין. איז ביי זיי גווען א גרויס חידוש. און זיי האבן גיפרעגט. ווי אזוי ביסטו אהער אריין גיקומען. ווארין קיין שום מענטש האט זיך צו זיי ניט גיקאנט צו טרעטן כנ"ל. האט ער זיי גיענפערט. וואס פרעגט איר. איך בין זיך שוין אבער פארט אריין. האט דער בעל תפלה אנגיהויבן מיט איינעם צו שמוסין פון דעם תכלית פון דער וועלט אז געלט איז נאר קיין תכלית ניט וכו' (אזוי ווי זיין שטייגער איז גווען) און דער מענטש האט אים נאר ניט צוגיהערט. און אזוי דער אנדערער און אזוי אלע. (בלומר קיינער האט אים ניט צוגיהערט) ווארין זיי זענען שוין אלע אזוי פארפירט גווען אין זייערע נארישקייט אז זיי האבן שוין קיינעם ניט גיהערט. און סע איז ביי זיי גווען איין ווינדער ביי די לייט. אז סע זאל זיך גיפנען א מענטש. וואס ער זאל צו זיי קומען. און זאל זיי אויגנס זאגן. נאר אקעגן זייער אמונה. האבן זיי זיך גישטויסן. אז דאס מוז זיין דער בעל תפלה. ווארין זיי האבן שוין גיהערט. אז סע איז פאר האנדן אזוי א בעל תפלה אויף דער וועלט. ווארין די זאך פון דעם בעל תפלה איז שוין מפורסם גווען אויף דער וועלט (כנ"ל) און מען פלעגט אים רופן אויף דער וועלט. דער פרומער בעל תפלה. נאר זיי האבן אים נישט גיקאנט האפן. ווארין ער האט זיך ביי איטליכן אנדערש פארשטעלט. ביי דעם האט ער א פנים גיהאט ווי א סוחר און ביי דעם. ווי איין ארום מאן וכו' כנ"ל. און תיבה איז ער נמלט גווארן פון דארט (בלומר ער איז גיך אוועק פון זיי).

ער באקומט א שאקל

וויילאנג עס איז געגאנגען גוט פאר זיי האט קיינער נישט געוואלט צוהערן צו אים, אזוי ווי מען זעט שטענדיג, וויילאנג עס גייט גוט פאר א מענטש, קען מען נישט רעדן מיט אים פון תכלית, ער איז נישט אינטערעסירט דיך אויסצוהערן, ערשט ווען ער באקומט א שאקל, עס הייבט אן איבערגיין אויף אים. דאן קען מען אנהויבן רעדן מיט אים.

יהי היום און סע איז גווען איין גבור. וואס מיט אים האבן זיך צום הויף גינמען כמה גבורים. און דער גבור מיט זיינע גבורים. איז גינאנגען. און האט אפגינמען מדינות. און דער גבור האט מער ניט גוואלט נאר הכנעה. (בלומר מען זאל זיין אונטער טעניג אונטער אים).

דער אייבערשטער וויל הכנעה

מוהרא"ש זכרונו לברכה איז מסביר (ספר נהרי אפרסמון) אז 'דער גבור'

די וואש מאשין צעברעכט זיך

דערנאך באקומט ער ווייטער נאך א קרעץ, א נגע אויף זיין וואש מאשין, זיין וואש מאשין צעברעכט זיך; דא קען ער שוין נישט באשולדיגן זיין שכן, אבער ער קען שרייען אויף זיין ווייב: "פארן וואס ליגסטו אריין אזוי סאך וועש אויף איינמאל אינעם וואש מאשין? דו מיינסט אז איך וועל דיר קויפן יעדן טאג א נייע?" דער מענטש כאפט נאכאלץ נישט אז מען וויל אים אויפוועקן, ער זאל אויפהערן רעדן לשון הרע און רכילות.

א נייע בעקויטשע, א נייע הוט

און אז די נגע פון די הויז העלפט נישט, הייבט זיך אן נגעי בגדים; ער קויפט זיך א נייע בעקויטשע, א נייע הוט, און עס פאלט אראפ, עס ווערט שמוציג. ביז עס קומט שוין דאס קרעץ אויפן מענטש אליינס, דער מענטש ווערט קראנק רחמנא לצלן. דאס אלעס מאכט דער אייבערשטער ווייל ער וויל הכנעה; טו תשובה, זאג פאר'ן אייבערשטן: "איך גיי שוין זיין וואויל", "איך גיי שוין תשובה טון", איך גיי מער נישט וויי טון קיין מענטשן, "איך גיי מער נישט רעדן שלעכטס אויף מענטשן", "איך שוין נאר טראכטן פון דיר" - ווייל אז נישט וועט אלעס חרוב ווערן.

און ער איז גינאנען. און האט אלץ כובש גיווען (דהיינו אפגינאמען) מדינות. און קיין געלט האט ער נאר ניט גיוואלט. נאר הכנעה אז מען זאל זיין אוינטער אים. און דער שטייגער פון דעם גבור איז גיווען. ער פלעגט שיקן אין דער מדינה אריין זיינע גבורים. אז ער איז נאך ווייט גיווען פון דער מדינה פופציג מיל. אז זיי זאלן זיך אוינטער גיבן אוינטער אים. און ער האט אלץ אפגינאמען מדינות.

און די סוחרים פון דער מדינה פון עשירות הנ"ל. וואס זיי פלעגן צו האנדלען אין פרעמדע מדינות כנ"ל. זענען די סוחרים אהיים גיקומען. און האבן דערציילט פון דעם גבור. אזוי אויף זיי גיפאלן א גרויסער פחד. האמטשע זיי וואלטן צו גישטאנען זיך אוינטער צו געבן אוינטער אים. נאר זיי האבן גיהערט. אז ער איז ממאס געלט. און ער וויל נאר קיין געלט ניט. און דאס איז ביי זיי גיווען. אקעגן זייער אמונה. איבער דעם האבן זיי זיך ניט גיקאנט אוינטער געבן אוינטער אים. ווארן סע ביי זיי גיווען אזוי ווי שמה. ווייל ער גלייבט נאר ניט אין זייער אמונה דהיינו אין געלט. און זיי האבן זייער מורא גיהאט פאר אים. און זיי האבן אנגיהויבן צו טאן זייערע עבודות. און מקריב צו זיין קרבנות צו זייערע גאטן (דהיינו צו די וואס האבן פיל געלט) און האבן גינאמען א חיהלע (דהיינו א מענטש וואס ער האט גיהאט אביסל געלט וואס ער איז ביי זיי א חיה גיווען) און האבן אים מקריב גיווען פאר א קרבן צו זייערע גאטן (הנ"ל) און אזוי האבן זיי גיטאן זייערע אבריקע עבודות (דהיינו די זאכן וואס זיי פלעגן דערמיט צו דינען זייערע גאטן).

און דער גבור איז אלע מאל געהנטער צו גיקומען צו זיי. און ער האט אנגיהויבן צו שיקן צו זיי זיינע גבורים. וואס זיי ווילן. אזוי זיי זיין שטייגער אז גיווען כנ"ל. אזוי אויף זיי גיווען א גרויסע פחד. און זיי האבן ניט גיוואוסט וואס צו טאן. האבן זיי די סוחרים זייערע איין עצה גינגן. באשר. זיי זענען גיווען אין א מדינה. וואס די גאנצע מדינה זענען אלע גאטן. און פאר'ן מיט מלאכים. דהיינו יענע מדינה איז די גאנצע מדינה. פון קליין ביז גרויס זענען אלע ווילד גרויסע עשירים זייער. ביז דער קלענצטער פון דער מדינה איז א גאט (ווערליג זייער נאריש פאר פירמקייט. ווארין דער קלענצטער פון דער מדינה איז אזוי איין עושר און האט אזוי פיל געלט. וויפיל ביי זיי איז אויס גיוועט אז מיט אזוי פיל געלט איז מען שוין א גאט כנ"ל) און זיי פאר'ן מיט מלאכים. ווארין זייערע פערד זענען צו גידעקט מיט אזוי א גרויס עשירות מיט גאלד און נאך אזוי א גלייכין. וואס א דעק פון א פערד (פון דער מדינה) טרעפט אן וויפיל ביי זיי האט א מלאך. (דהיינו מיט אזוי פיל געלט ווי א דעק פון א פערד טרעפט אן ביי דער מדינה. איז מען ביי זיי שוין מיט אזוי פיל געלט א מלאך) נמצא פאר'ן זיי מיט מלאכים זיי שפאנען איין דריי פאר מלאכים און פאר'ן מיט זיי. כן באדארפט איר שיקן צו דער מדינה. און זיי וועלן איך בודאי העלפן ווארין זיי זענען זיך אלע גאטן. (אזוי איז אלץ גיווען די עצה פון זייערע סוחרים) איז די עצה זיי זייער גיפעלן. ווארין זיי האבן גילייבט. אז זיי וועלן בודאי גיהאלפן ווערן דורך יענער מדינה. ווארין זיי זענען זיך דארט אלע גאטן כנ"ל.

גייט ארויף אויפ'ן מדת הגבורה פונעם אייבערשטן; א מענטש כאפט א קלאפ, מיט די קינדער, מיט די פרוינס, אדער מיט זיך אליינס, פארן וואס טוט דאס דער אייבערשטער? דער אייבערשטער וויל דען אומזיסט קלאפן א מענטש? נאר דאס אלעס קומט ווייל דער אייבערשטער וויל 'הכנעה', דער אייבערשטער וויל דער מענטש זאל זיך מכניע זיין צו אים, ער זאל אויפהייבן זיינע אויגן צו אים און זיך דערמאנען אז 'איך קען נארגיטש און איך דארף צוקומען צום אייבערשטן'.

עס איז דא א באשעפער

א מענטש איז פארטיפט אין זיינע געדאנקען איבער זיך; איך האב, איך גיי, איך מאך, איך וועל, און פארגעסט אינגאנצן פונעם אייבערשטן, שיקט אים דער אייבערשטער א קלאפ, כדי ער זאל זיך דערמאנען אז עס איז דא א באשעפער.

אן אויפוועק רוף פונעם אייבערשטן

עס מאכט זיך אמאל ווען מען האלט אינמיטן גיין, שפירט מען ווי די בויך הייבט אן דרוקן אויף די לינקע זייט (די מילץ), אדער באקומט מען א קרעמפ, און מען קען נישט רירן די פיס; ווען דאס פאסירט ביי מיר, קוק איך עס אן ווי אן אויפוועק רוף פונעם אייבערשטן; א מענטש טראכט: איך קום, איך גיי, איך גיי טון דאס, איך גיי טון גענץ, שיקט דער אייבערשטער א דערמאנונג, "הייב אויף דינע אויגן צום אייבערשטן". דערפאר, אז דער מענטש שטעלט זיך אפ איין מינוט, און דערמאנט זיך פונעם אייבערשטן, בארואיגט זיך די ווייטאג, און ער קען ווייטער גיין.

וועם קען מען יעצט באשולדיגן?...

נאך א ביישפיל; א מענטש האלט אינמיטן פארן, פלוצלינג באקומט זיין רעדל א לאך (א פלעט טייער); דא איז דער פראבלעם זייער גרויס, ווייל דער מענטש האט אפילו נישט וועם צו באשולדיגן; אינדערהיים באשולדיגט מען די ווייב אדער די שכינים, אין די ביזנעס באשולדיגט מען דעם בעל הבית, און אין בית המדרש באשולדיגט מען דער גבאי, אבער ווען מען באקומט א לאך אין די רעדל אינמיטן וועג, וועם קען מען יעצט באשולדיגן? ... דער מענטש רופט חברים און פרובירט אלע סארט עצות, אבער אויב ער האט שכל כאפט ער זיך אז דאס איז פונעם אייבערשטן, וואס שיקט זיין מדת גבורה כדי ער זאל זיך אונטערגעבן און זיך דערמאנען פון אים.

און אז די מדינה פלעגט זיך אונטער גיבן אוינטער אים. פלעגט ער זיי צו לאזן. און אז ניט. פלעגט ער זיי חרוב צו מאכן.

די פרשה פון נגעים

אז דער מענטש איז זיך מכניע צום אייבערשטן איז גוט, אבער אז נישט ווערט אלעס חרוב. איך געדענק איינמאל ווען מוהרא"ש איז געקומען קיין וויליאמסבורג חול המועד פסח געבן א שיעור, האט מוהרא"ש דעמאלט גערעדט אז מענטשן מיינען אז די פרשה פון נגעים איז א זאך וואס האט נאר פאסירט אמאל אין די צייטן פונעם בית המקדש, היינט באקומט שוין נישט קיין קרעץ, אבער דאס איז נישט ריכטיג, ווייל אז מען רעדט לשון הרע באקומט מען נאך היינט אויך קרעץ.

נאך איינמאל רוף איך דיר צו דין תורה...

און מוהרא"ש איז דאס מסביר, נגעי בתים איז - עס הייבט אן רינען וואסער פון די דאך, און עס ווערט א פלעק אויף די פעניגט; אויב האט דער מענטש נישט קיין שכל, ווערט ער אויפגערעגט אויפ'ן שכן וואס האט א שטוב מיט קינדער, 'ער געבט נישט אכטונג, זיין בית הכסא האלט אין איין ווערן פארשטאפט און עס רינט איבער, איך גיי ארויף צו אים, איך וועל אים זאגן: "געענדיגט; נאך איינמאל עס רינט אראפ, רוף איך דיר צו דין תורה, און דו וועסט דארפן איבער פעינסן מיין גאנצע הויז!" ... דער מענטש כאפט נישט אז דאס איז קרעץ, דער אייבערשטער האט דאס געמאכט כדי דו זאלסט תשובה טון, דו האסט גערעדט לשון הרע און רכילות, אדער האסטו גערעדט אויף צדיקים.

עס איז נאר דא איין עצה

על כל פנים זעצן מיר אין די מעשה א מורא'דיגע זאך, ווען עס גייט איבער אויף א מענטש צרות און פחדים, איז נאר דא איין עצה, די עצה וואס דער בעל תפלה האט גע'חזר'ט, גיין צום אייבערשטן און תשובה טון - איבער בעטן דעם אייבערשטן.

וואס קען געלט העלפן?

מען זעט גרויסע עשירים וואס פארזיכערן זיך אין זייער געלט, פלוצלינג פילט ער נישט גוט, אדער זיין ווייב פילט נישט גוט, אדער - דער אייבערשטער זאל אפהיטן - א קינד הייבט אן אנוועק צו גיין פון אידישן וועג, ווערן זיי פארלוירן, זיי ווייסן זיך נישט קיין עצה צו געבן, זיי האבן אזוי סאך געלט, אבער געלט קען נישט העלפן. ווייל וואס קען געלט העלפן ווען דער גבור איז דא; דער גבור וויל איין זאך 'הכנעה', גיי צום אייבערשטן און זאג אים: "הייליגער באשעפער איך הייב אן פונדאסגיין", "הייליגער באשעפער איך גיי שוין זיין וואויל", "הייליגער באשעפער איך גיי שוין זיין אן ערליכער איד".

לעבן מיט תכלית

דער אייבערשטער זאל העלפן, מיר זאלן פאלגן דעם רבי'ן, און אנהייבן לעבן מיט תכלית, מיט התבודדות, אראפנעמען יעדן טאג אפאר מינוט און זיך מתבודד זיין מיט'ן אייבערשטן, דערציילן פאר'ן אייבערשטן ווי שטארק מען וויל זיין וואויל און ערליך, און ווי שווער עס קומט אן.

זאג פשוט'ע ווערטער

אבער ווען מען וויל זיך מתבודד זיין, הייבט הייבט זיך אן אלע סארט ספיקות ווי אזוי רעדט מען צום אייבערשטן? וואס זאגט מען? ווי אזוי בין איך זיך מ'ניצ פאר'ן אייבערשטן? דארף מען וויסן אז דו דארפסט גארנישט זאגן ספעציעל, זאג פאר'ן אייבערשטן פשוט'ע ווערטער, אזוי ווי דו וואלסט ווען געטראפן א חבר און גערעדט צו אים אזוי זאלסטו רעדן צום אייבערשטן, זאג פאר'ן אייבערשטן: "זיי מיר מוחל אייבערשטער, איך גיי שוין זיין וואויל, איך גיי שוין זיין גוט".

דיינע שלעכטע נאטורן קומען נישט מיט?

די זעלבע זאך איז לגבי 'שלוש בית', ווען מאן און ווייב האבן זיך עפעס צעאמפערט, דער מאן ווייסט נישט ווי אזוי קען איך בעסער מאכן מיין שלום בית? ער טראכט 'אפטר זאל איך איר ארויס נעמען ערגעץ, אדער זאל איך אנוועק פארן מיט איר ערגעץ ווייט; וואס קלערסטו, אז דו קומסט זיך נישט אויס אינגערהיים, וועסטו זיך איבער די וואסער נא אויסקומען?... דו מיינסט ווען מען פארט אנוועק איז נישט דא דארט קיין יצר הרע? דארט קומען נישט מיט דיינע שלעכטע נאטורן!?

הכנעה און רעדן שיין

דער מאן טראכט 'אפטר אז איך וועל איבער מאכן די גאנצע הויז וועל איך צוריק באקומען שלום בית'... אז מען האט דאס געלט קען מען דאס טון, אבער נישט דאס וועט דיר געבן שלום בית, זי דארף נאר פשוט'ע ווערטער פון הכנעה און רעדן שיין, זאג איר: "זיי מיר מוחל, איך גיי דיר מער נישט טשעפען", "איך גיי מער נישט רעדן אזוי", "איך גיי דאס מער נישט טון", "איך גיי מער אקטונג געבן אויף דיר", פרוביר עס איינמאל אויס, וועסטו זען ווי שיין עס ארבעט, אלעס וועט זיך איבער דרייען צום גוטן, דו וועסט לעבן א חיים טובים מיט דיין ווייב.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן פאלגן דעם רבי'ן, וועט דער גבור אונז אפלאזן, און מיר וועלן האבן א חיים טובים, אמן.

נאכדעם האט דער ראש ישיבה שליט'א געזינגען דעם ניגון: "שבת קדשנו, מחמד עינינו, מאיר עינינו, בזכות רבנו. אשרינו אשרינו, מה טוב חלקנו, שזכינו להתקרב לרבנו".

און דער בעל תפלה. האט זיך מיישב גיווען. ער וועט נאך אמאל גיין צו דער מדינה. טאמער וועט ער זיי פארט ארויס פירן פון זייערע נארישקייט.

פארנואס פעלט אויס א שיעור התחזקות...

דער בעל תפלה האט פארשטאנען, ווילאנג עס איז זיי געאנגען גוט זענען זיי נישט געווען אינטערעסירט אין זיינע ווערטער, אבער אז דער גבור איז געקומען און עס איז געפאלן אויף זיי א פחד, וועלן זיי שוין נא אויסהערן וואס ער זאגט. אזוי ווי עס איז ביי יעדן מענטש, ווילאנג אלעס גייט גוט טראכט מען 'פארנואס פעלט אויס צו הערן א שיעור התחזקות, א שיעור פון 'אייבערשטן', עס פעלט נישט אויס די אלע זאכן... אבער ווען עס הייבט אן איבער גיין - דעמאלט דארף מען שוין וויכטיג האבן די דיבורי אמונה.

און ער איז אהין גינאנגען. און ער איז גיקומען צו די שומרים. און ער האט אנהויבן צו שמוסין מיט איין שומר. אזוי ווי זיין שטייגער איז. האט אים דער שומר דערציילט פון דער גבור. אז זיי האבן גרויס פחד פאר אים. האט אים דער בעל תפלה גיפרענט. וואס האט איר ברעיה צו טאן. האט אים דער שומר דערציילט. די זאך הנ"ל. אז זיי ווילן שיקן צו דער מדינה וואס זיי זענען אלע נאטין וכו' הנ"ל. האט דער בעל תפלה אים אים זייער גילאכט. און ער האט צו אים גיזאגט. דאס איז זייער א גרויס נארישקייט. ווארין זיי זענען מענטשן אזוי ווי מיר (דהיינו די מדינה וואס זיי האבן אהין גיוואלט שיקן זיי זענען נאר מענטשן) און איר אלע מיט אייערע נאטין זענען אלע נאר מענטשן. און עס איז קיינער קיין נאט ניט. עס מער ניט פארהאנדן נאר איין נאט אויף דער וועלט. דער וואס האט אלע באשאפן. און אים אליין באדארף מען נאר צו דינען און צו אים פאדארף מען נאר מתפלל זיין און נאר דאס איז דער עיקר תכלית אויף דער וועלט. און דעסט גלייכין נאך אזוינע רייד האט אליין דער בעל תפלה גירעט מיט דעם שומר. און דער שומר האט אליין ניט צוגיהערט. ווארין עס איז שוין ביי זיי איינגיזעצט גיווען זייערע נארישקייט פון א לאנגע צייט הנ"ל. נאר דער בעל תפלה. האט אבער מיט אים אסאך גימעני'ט.

געלט וועט נישט העלפן

דער בעל תפלה האט נישט אויפגעגעבן אזוי שנעל, נאר אסאך גערעדט מיט זיי וואוסענדיג אז יעצט איז גרינגער צו פועל'ן, ווייל זיי האבן א פחד, און זייער געלט קען נישט העלפן.

ביז צום סוף. האט דער שומר אים גיענפערט. ווייטער וואס קאן איך טאן. איך בין זיך נאר איינער. און דאס האט שוין א פנים עפעס פון איין תשובה. ווארין די רייד וואס דער בעל תפלה האט פריה גירעט מיט דעם שומר. און די רייד וואס ער האט איצט גירעט. האבן זיי זיך אין איינעם צום הויף גינאמען. ביז זיי האבן אים עפעס גירירט. (ווארין די תשובה וואס דער שומר האט גיענפערט. וואס קאן איך טאן וכו'. דאס ווייזט אויס אז די רייד פון דעם בעל תפלה הייבן שוין אן עפעס אביסל אריין צו גיין אים אין הארצין אריין) און אזוי איז דער בעל תפלה גינאנגען צום אנדערן שומר. און האט מיט אים אויך גירעט אזוי ווי זיין שטייגער איז הנ"ל און ער האט אים אויך ניט צו גיהערט און צום סוף האט ער אים אויך אזוי גיענפערט הנ"ל. איך בין זיך נאר איינער וכו' הנ"ל. און אזוי אלע שומרים האבן אים גיענפערט די תשובה צום סוף.

איך בין נאר איינער...

אלע שומרים האבן געענטפערט די זעלבע ווערטער: "וואס קען איך טון, איך בין נאר איינער", און דאס איז זייער געפאלן פאר'ן בעל תפלה, ווייל דאס איז א סימן אז זיינע ווערטער זענען שוין אריין אין הארץ, נאר מען שעמט זיך צו זיין אנדערש פון יעדן, אבער אז מען וועט יעדן מקרב זיין צום אייבערשטן וועלן זיי זיך שוין נישט שעמען. די זעלבע זאך דארפן מפיצים וויסן, אז מען רעדט צו א מענטש און יענער זאגט: "די גאנצע וועלט האלט דאך אנדערש פון ענק", איז דאס א גוטע סימן, ווייל יעצט קען איך גיין צו נאך איינעם, און צו נאך איינעם, ביז איך וועל צוריק ברענגען די גאנצע וועלט צום אייבערשטן.